CİLT-3
Sayı-68

Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

BU SAYIDA YENİ BİR RESİMLİ ROMAN VE YENİ BİR KAHRAMANLA TANIŞIYORUZ:

STANİSLAS / Hınlara karşı !

Yazılar ve resimler : GOSCINNY ve UDERZO ● Türkiye'de yayın hakkı Milliyet gazetesine aittir

RED KİT/ Grandük

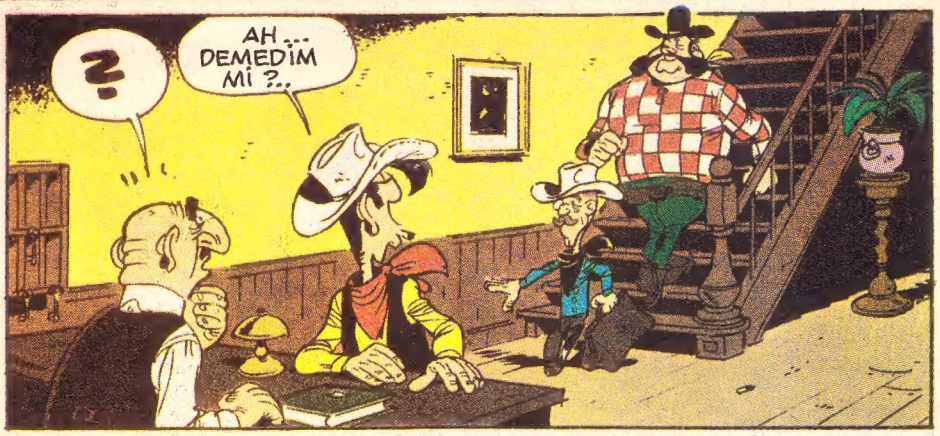

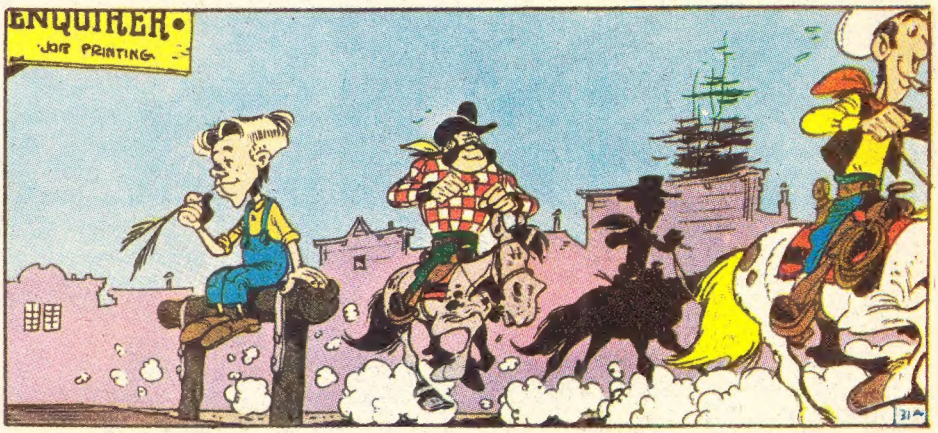

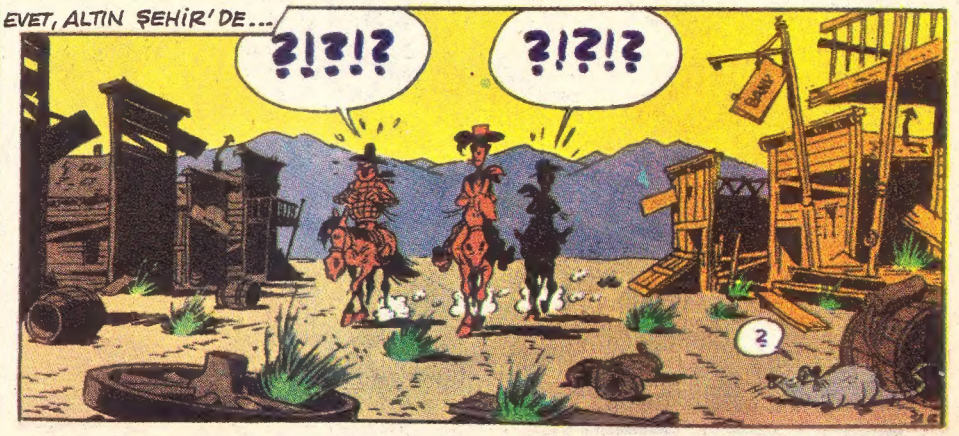

Uzak Batıya bir seyehate çıkan Grandük Leonid, uşağı Bulenkov ve Red Kit'in yolculukları ilginç olaylarla devam etmektedir...

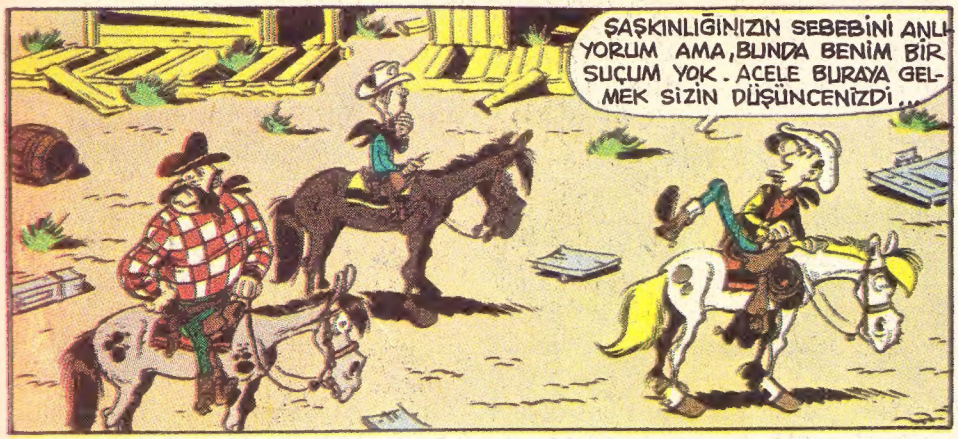

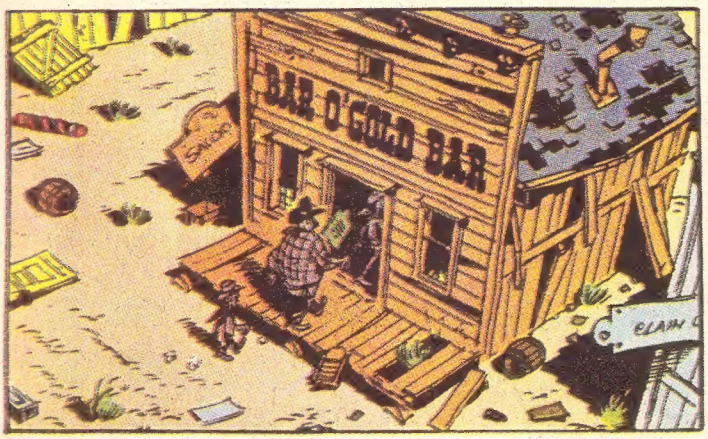

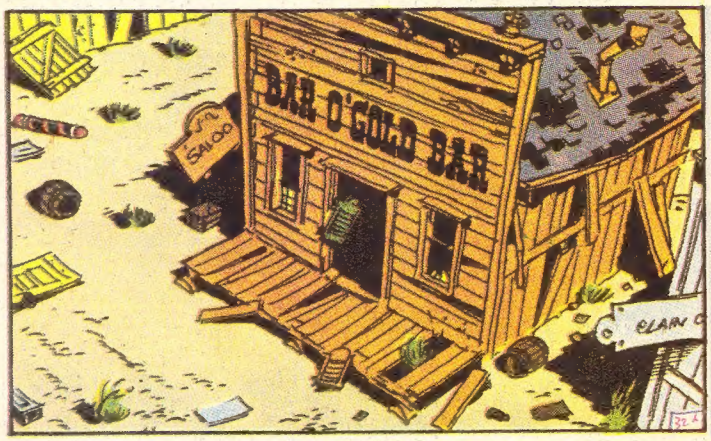

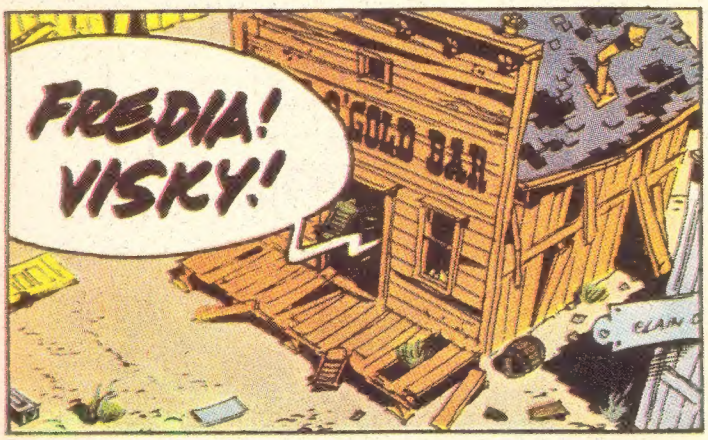

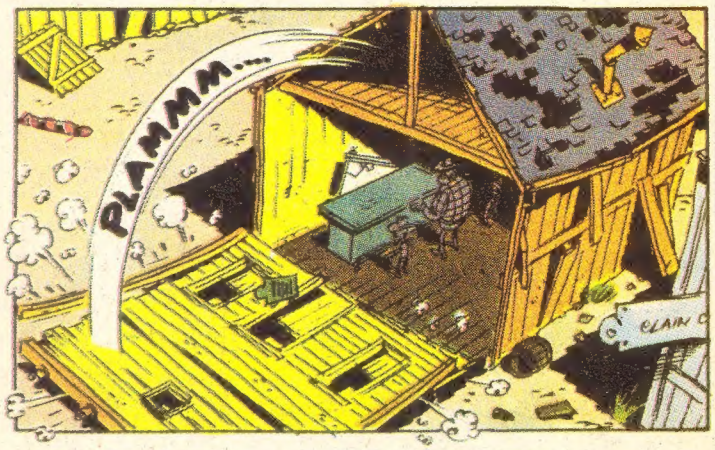

Gülten DAYIOĞLU'ndan bir hikâye

KAYBOLAN ÇOCUK...

Otelde, dört tane sevimli kedi yavrusu vardı. Gün boyunca, analarının peşinde dolaşır dururlardı. Onlar ortaya çıkınca, konuk çocuklar denizi, kumu, oyunu, eğlenceyi bırakıp yanlarına koşarlardı. Emir, Gürol, Sancar ve İmre. Öteki çocuklardan büyüktüler. Her gün elçabukluğu yaparak, yavruları kapıp, otelin çocuk odasına götürürlerdi. Orada kedicikleri sevip okşar, türlü oyunlar çıkartarak gülüp eğlenirlerdi. Küçük çocuklar; "Onları hep siz mi okşayacaksınız? Biraz da bize verin" diyerek homurdanıp, çıkışıyorlardı ama, büyük çocuklar onların sözlerine aldırmıyorlardı. Bu yüzden, oteldeki çocukların arasında, tatsız bir çekişme sürüp gidiyordu...

Serdar, dört yaşında, sevimli bir çocuktu. Kedi yavrularını o da çok seviyordu. Onları kucağına alıp okşayabilmek için, ikidebir büyük çocukların ayaklarına dolanıyor: "N'olursunuz, yavrulardan birini bir kerecik de benim kucağıma verin" diye yalvarıyordu. Çocuklar, onun sözlerine gülüp geçiyorlardı...

Birgün, akşam yemeği sırasında, tüm çocuklar, birer birer yemek salonuna geçtiler. Kedileri oraya götürmek yasaktı. Bu nedenle, dört yavru, anneleriyle birlikte, çocuk odasında kaldılar. Serdar, çorbasını bitirince, babasından "Tuvalete gideceğim" diyerek, izin istedi. Annesi: "İkinci yemek neredeyse gelir, çabuk dön. İşin bitince ellerini yıkamayı unutma" dedi. Serdar, koşarak yemek salonundan çıktı. Doğruca çocuk odasına gitti.

Anne kedi, boylu boyunca yere uzanmış, yavrularını emziriyordu. Serdar, hemen sevinçle atılıp yavrulardan birini eline aldı. Başını çenesinin altına koyup, tüylerini okşamaya başladı. Yavru okşanmaya alışıktı. Mırıl mırıl sesler çıkararak, nemli burnunu Serdar'ın boynuna sürtüyordu. Serdar, sevinçten uçuyordu. Birden, koridorda ayak sesleri belirdi. Serdar: "Eyvah, büyük çocuklar geliyor! Yavru kediyi elimden alacaklar" diye geçirdi. Bir an, durup düşündü. Sonra yavruyla birlikte kaçıp, bir yerlere saklanmaya karar verdi. Ayak sesleri gittikçe yaklaşıyordu.

Anne:

-Serdar ne'erde kaldı acaba? Yemeği buz gibi oldu, diyerek kuşkuyla babanın yüzüne baktı. Baba:

-Tuvalette musluklarla oynuyordur. İnşaallah üstünü başını ıslatıp gelmez. Meyvamı bitirince gidip bakarım, dedi... Anne sabırsızlanıyordu:

-Ben gideyim, diyerek ayağa kalktı. Baba:

-Olamaz, dedi. Bilirsin ya, o "Ben erkeğim" diye böbürlenerek erkekler tuvaletine girer. Onu ancak ben arayabilirim...

Anne, bunun üzerine gülümseyerek yerine oturdu.

Baba, Serdar'ı tuvalette bulamayınca, çocuk odasına baktı. Orada kimse yoktu. Koşup anneye haber verdi. Oyun ve içki salonları arandı... Odalara bakıldı... Haber, ağızdan ağıza yayıldı. Öteki konuklarla birlikte, otel yöneticileri de aramaya katıldılar. Garaj, bahçe ve deniz kıyısı adım adım tarandı. Serdar'ın annesi, hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Babası, üzüntüden ne yapacağını şaşırmış, oradan oraya koşarak: "Serdar, Serdar!" diye bağırıp duruyordu. Daha sonra polisler geldi otele. Denize araştırma sandalları çıkarıldı... Yok... yok... yok... diyordu herkes.

Böylece iki saat geçti. Konukların bir bölüğü, bekleme salonunda Serdar'ın annesinin çevresine toplanmış, onu avutmaya çalışıyorlardı. Bu sırada anne kediyle yavruları, salonun bir köşesine yayılmış, birbirleriyle oynaşıyorlardı. İmre, dalgın dalgın onlara bakıyordu. Birden:

-Yavrulardan biri eksik! diye bağırarak yerinden fırladı.

Öteki çocuklar merakla İmre'nin çevresine toplandılar. Soner:

-Gerçekten öyle, dedi. Tekir yavru yok.

İmre:

-Gelin dedi, çocuk odasına gidelim. Biz yemeğe giderken dördü de oradaydı. Çocuklar, İmre'nin peşine takılıp salondan çıktılar... Tekir yavru, çocuk odasında yoktu. İmre:

-O benim kedimdi. Otel müdüründen izin almıştım. Evimize götürecektim Tekiri... diye sızlanmaya başladı.

Gürol:

-Allah Allah, çok garip doğrusu! Bu akşam hem Serdar kayboldu hem de yavru tekir... diye söylenirken, İmre yere yatmış, koltukların ve kitaplığın altında, araştırma yapıyordu. Sıra Divanın altına gelince, şaşkınlıktan donakaldı. Sonra olanca gücüyle bağırmaya başladı:

-Buradalar!.. İkisi de burada divanın altında uyuyorlar!..

Serdar'ın annesiyle babası, haberi duyar duymaz, soluk soluğa çocuk odasına koştular. Serdar, Yavru Tekiri göğsüne bastırmış, uykulu gözlerle, ürkek ürkek, çevresindekilere bakıyordu.

KÖPEKLER

BÜYÜK İSKOÇ TAZISI : Yanda resmi görülen köpeğin uzun ve soylu bir geçmişi vardır. İskoç tazısı bir bakıma öbür tazıların ölçülerine sahiptir, ama onlardan daha büyük ve sağlam yapılıdır. Yine de İskoç tazısı, bu ölçülerine karşın, son derece hızlı ve zarif hareket edebilir. Öbür tazı soyları gibi, avcı olarak yetiştirildiğinde, avını kokudan çok görme yeteneğiyle bulur. İskoç tazıları 18. yüzyılda son derece azalmış ve soyları tükenmeye yüz tutmuştu. Ancak bir yetiştirici bu soyu kurtarmıştır. Yine de çok değerli ve az bulunan bir köpektir.

BASSET TAZISI (yukarda)
Özellikle tavşan avı için kullanılır. Kısa bacaklı basset, Fransız asıllıdır. Adını da Fransızcadaki bas (alçak) kelimesinden almıştır. Bugünkü güçlü ve sıkı görünüşlerini, 19. yüzyılda İngiltere ' de yetiştirilirken kazanmışlardır. 30 cm. den biraz yüksek ve 22,5 kilo ağırlığındadırlar. Son derece zeki köpeklerdir. Evde de beslenirler.

İRLANDA KURTU
Bu köpek de son derece eskiye dayanan bir geçmişe sahiptir. İrlanda krallarının avda ve kurt sürülerini dağıtmakta kullandıkları bir cinstir. Bir çoban köpeği kadar güçlü, bir ev köpeği kadar uysaldır. Kurt akınları sırasında, soyları çok azalmıştır ama, 19. yüzyılda yeniden yetiştirilmeye başlanmıştır. Çok sadık ve sevimli bir köpektir . Köpek soyunun en uzun cinsidir.

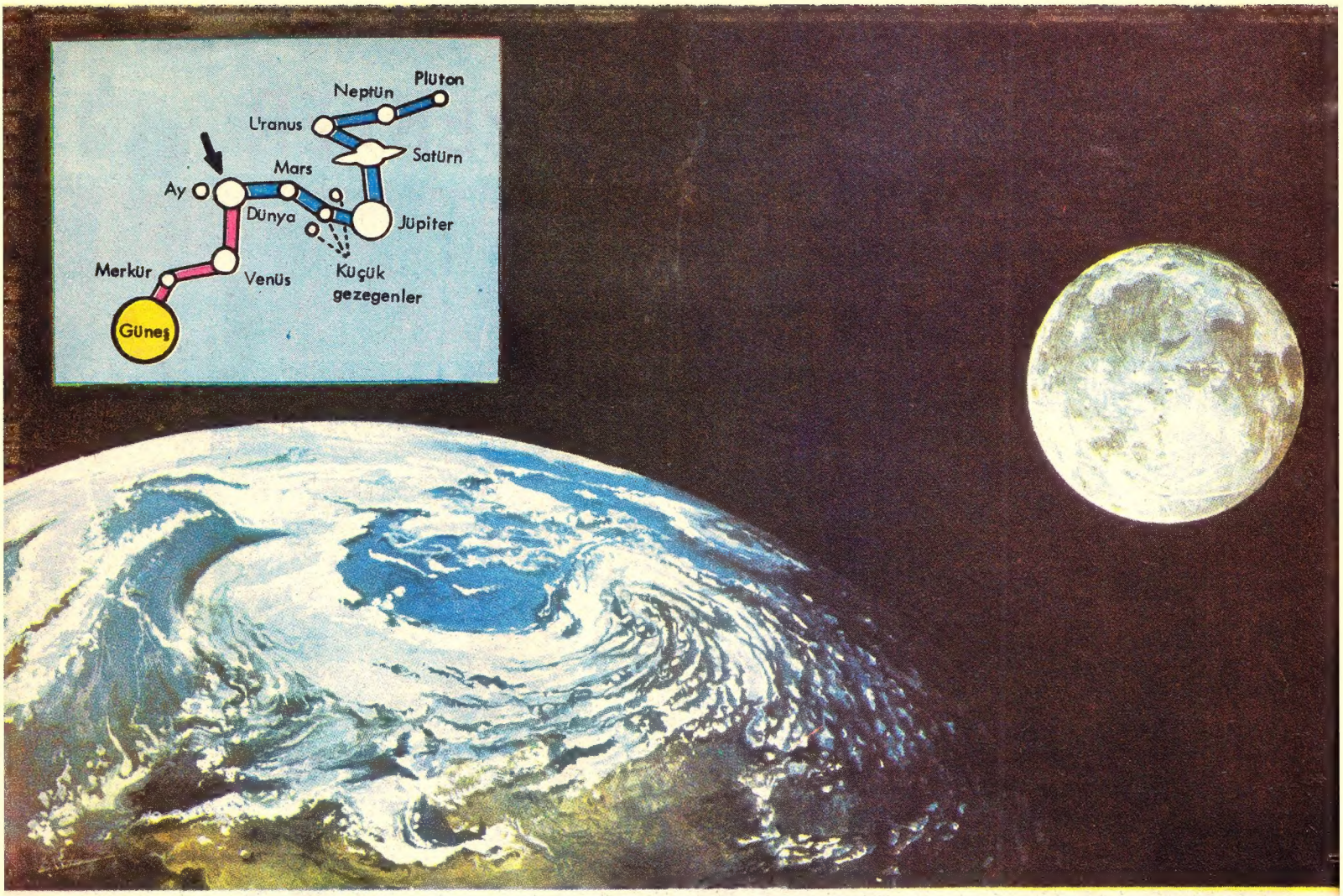

UZAYA YOLCULUK

Yeşillikleri ve mavilikleri ile Güneş Sisteminde tek olan Dünya. Birçok astronomi bilgini artık Dünya ile Ay'ın çift gezegen olduğunu düşünüyorlar. Ay'ın bir uydu olmadığına kuvvetle inanıyorlar.

EVİMİZ YUVAMIZ

Güneşten uzaklaşmaya devam ediyoruz ; Merkür'ün dayanılması imkansız sıcağından ; Venüs'ün zehirli atmosferinden kaçıp Güneş Sisteminde hayat aramaya çıkıyoruz.

Böylece Güneşten sonra üçüncü gezegene geliyoruz. Dünya diye bilinen bu gezegende, acaba hayat bulabilecek miyiz ?

Alçaktan uçarak gezegeni inceliyoruz : Masmavi okyanuslar, açık yeşil kıtalar, küme küme beyaz bulutlar : Umut verici bir görüntü.

Gemimizi, Dünya diye bilinen gezegene indirelim ve araştırmalarımıza başlayalım.

İlk indiğimiz yer, en büyük kıtalardan biri olan Afrika'nın kuzeyinde bir yer. Gemiden çıkıp çevremize baktığımızda, göz alabildiğine kum ve kayayla karşılaşıyoruz. Bulutsuz gökyüzünde güneş yakıcı ışınlar yolluyor üzerimize. Ne bir yeşillik ne de su var. Sıcak bir rüzgar derimizi kavuruyor.

Başka bir yer deneyelim. Güneyin büyük kıtası Antarktika'ya gidelim. Burada bizi kış gecesi karşılıyor. Korkunç bir fırtına uğuldayor, tipi bizi kara boğmak için var gücüyle esiyor. Isı, donma derecesinin çok altında.

Yeni bir denemeye girişiyoruz. Bu kez, Amazon kıyılarıyla süslü Brezilya'ya, yeşil kıtalara gidiyoruz.

● Kutuptaki buzullar, kavurucu çöller, bataklık orman - lar, fırtınalı, dev dalgalı denizler : Dünyayı ziyarete gelenleri karşılıyorlar. Ancak kurak, havasız Ay ' la karşılaştırınca, bizim dünyamız bir cennet görünüyor.

Ayak bastığımız yere gömülme tehlikesiyle karşılaşıyoruz, her yer bataklık, ağaçların arasından gök - yüzünü bile göremiyoruz, öylesine sık yapraklar ve korkunç bir rutubet var. Ya sıcak? Zehirli yılanlar ve saldırgan böceklere ne de - meli.

İNSANLIĞIN BEŞİĞİ

Bir denemeye daha girişelim . Yukardan son derece çekici görünen, masmavi okyanuslardan birine inelim. Ama bizi karşılayan korkunç bir fırtına ve dağ gibi yükselen dalgalar oluyor. Çevremize baktığımızda en küçük bir kara parçasına bile rastlayamıyoruz.

Eğer dünya hakkında iyi bilgilerimiz olmasa, bu ilk araştırmalar sonucunda, Dünya adlı gezegende canlı, akıllı hayat biçimlerinin, olmadığına inanabiliriz. Ama biliyoruz ki, Dünya insanlığın beşiğidir. Ve bu gezegende insan ortaya çıkmış, imkansız, korkunç görünen birsürü koşula rağmen varlığını sürdürmüştür.

Birbirine yakın olan dört küçük bölge (Avrupa, Kuzey Amerika, Hindistan ve Çin) Dünya üzerinde en kalabalık bölgelerdir. Yeryüzünün geri kalan bölgeleri ya kimsenin yaşamasına elverişli değildir ya da geri kalmış ülkelerle kaplıdır.

Biz, kendi dünyamızı oldukça iyi tanıdığımızı sanıyoruz, ancak başka bir gezegenden gelen ziyaretçi gözüyle bakıldığında, Güneş Sistemi içindeki ziyaretçiye kapalı, düşman gezegenlerden birisi olduğunu kabul etmemiz gerekir.

Dünya üzerinde, insanın yaşamasına yardımcı olmak için yapılması gereken bir sürü iş vardır ve bunlar yapılmaktadır. Ne yazık ki bazı zorluklarla karşılaşmaktayız. Bunlardan birisi gıda problemidir. Dünya üzerindeki insanların üçte ikisi, gerektiğinden az gıda almaktadır. İnsanların daha kolay yaşayabildiği bölgelerde de çevre kirlenmesi ve nüfus sıklığı bazı güçlükler yaratmaktadır.

Dünya evrende yer alan bir serap gibidir. Biz insanların yaşayabildiği bir toz parçası gibidir. Ve bizler, dünyamızı iyi koruyamazsak, yaşantımızı sürdürecebilecek yeni bir yer bulmakta çok büyük güçlük çekeceğiz.

ÇİFT GEZEGEN

Dünyadaki gezimiz daha tamamlanmadı. Çünkü bu ana gezege -

→

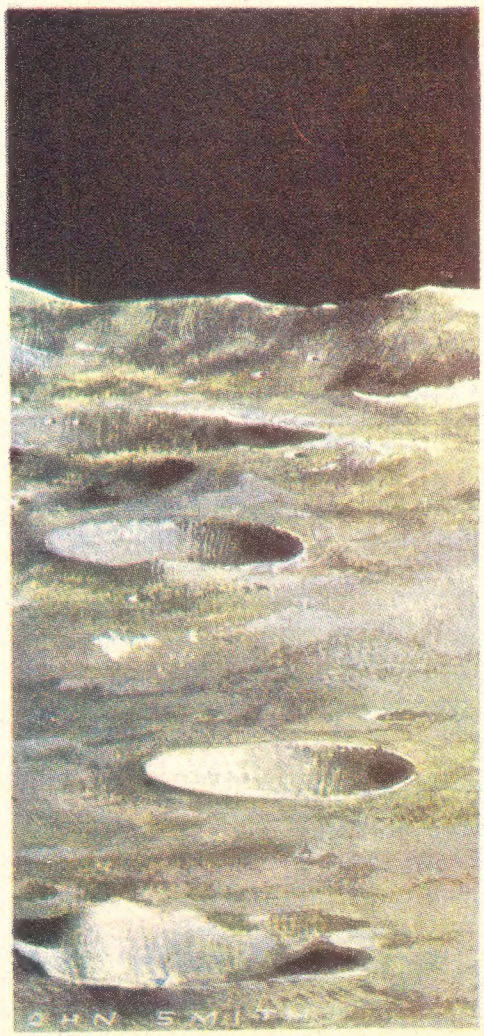

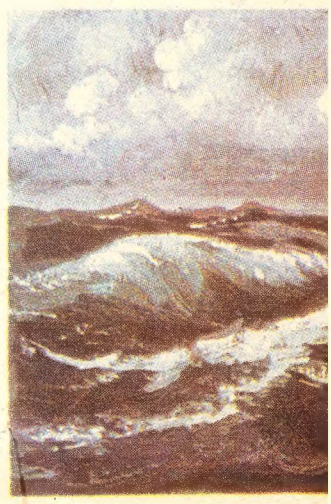

Schmidt'in krateri, Ay yüzeyindeki kraterlerin oluşumu hakkındaki kuramlara iyi bir örnektir.
Aşağıda : (A) orta boy bir krater. Göktaşı düşünce açılmış ve çevresine saçtığı maddeler daha küçük kraterleri oluşturmuş... Volkanik patlamalar (B. C.D) Ay 'ın kabuğunu çökerterek çok büyük kraterleri meydana getirmiştir.

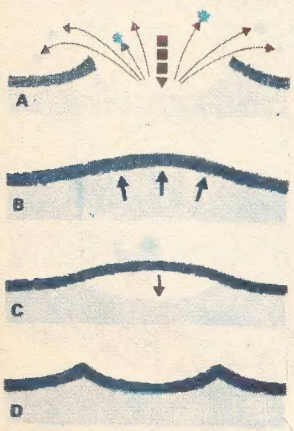

nin yanında bir gezegen daha vardır. Bu sözünü ettiğimiz, hiç sesini çıkarmadan dünyanın çevresinde dönüp duran Ay'dır.

Ay hakkında en ilginç şeylerden birisi de bunun bir uydu olmayışıdır. Büyüklüğü, Dünya'ya olan yakınlığı artık astronomi ile uğraşanları, Ay ve Dünya'nın bir çift gezegen olduğuna inanmaya zorlamıştır.

Ancak Ay ve Dünya arasında en küçük bir benzerlik bile yoktur. Eğer Ay bizim uzaydaki kardeşimizse, ikiz kardeşimiz değildir herhalde.

Ay yüzeyinin kasvetli, çıplak görüntüsü yanında, Sahra çölünün görüntüsü bir cennet bahçesini andırmaktadır. Üstelik Ay'da atmosfer de yoktur. Ay'da gündüzleri korkunç bir sıcak, gecelerı de korkunç bir soğuk hakimdir.

Ay hakkında artık oldukça geniş bilgilere sahibiz ama, yine de bilmediğimiz bir sürü şey vardır. Örneğin, kraterli ay yüzeyi hakkında iki genel kuram vardır. Birincisi, milyonlarca yıldır ayı bombardıman eden göktaşları bu kraterleri oluşturmuştur, der. Bu kuramın zayıf yanı, Dünya bu kadar yakınındayken, göktaşları bombardımanına uğradığını gösterir işaretlere sahip değildir.

İkinci kuram, bu kraterlerin endogenik olduğunu ileri sürer; yani Ay'ın kendisi bunları oluşturmuştur. Belki de Ay, gelişimi sırasında volkanik patlamalarla dolu bir devre geçirmişti.

Ay'ın çekirdeği hakkında kesin ve derin bir bilgimiz olmadığı için bu kuram hakkında pek bir şey söylenmemektedir. Ancak milyonlarca küçük kraterin, -hattâ içlerinde beş-on santim çapında olanlar vardır-meydana gelişi kuşku yaratmaktadır. Belki de gerçek, bu iki düşünce arası bir kuramdır.

Amatör bir astronom için Ay görkemli bir görüntüdür. Teleskopla, çok büyük kraterlerden bazıları görülebilir. Dolunay zamanı Dünya'dan bakıldığında bazı kraterlerin açık renk ışınlar saçtıkları seçilmektedir. Tycho krateri en iyi ışın dağıtımı yapandır. Işınları neyin meydana getirdiği bizler için büyük bir sorudur. Ancak bu kraterlerin oluşumu sırasında fışkıran maddeler olduğu sanılmaktadır.

Ay'ın özelliklerinden birisi de küçük ırmaklarıdır. Oldukça düzgün çizgiler halinde uzanırlar. Bazıları yüzlerce kilometre boyundadır.

Astronotlar bunların yanına ine ne kadar bu ırmakların nasıl ortaya çıktıkları anlaşılamayacaktır... Belki de Ay'ın kabuğundaki hareketler sırasında oluşmuşlardır.

Apollo 11, Ay'a indikten sonra çok ilginç bir gerçek öğrenilmiştir. Apollo 11 bilerek sert bir iniş yapmıştır. Ay yüzeyine. Armstrong ve Aldrin'in Ay'a bıraktıkları sismograf (deprem sırasında yer kabuğunun bir noktasındaki hareketlerin saatini, süresini, birtakım niteliklerini kayderen alet) 45 dakikaya yakın bir süre Ay'daki titreşimleri kaydetmiştir.

Bu da selenografırlara (Ay kabuğu bilginlerine) Ay kabuğunun tam yerleşmemiş olduğunu düşündürmüştür.

Ay hakkındaki gerçekler ne olurlarsa olsunlar kısa bir süre sonra bizim olacaktır. Yine de bu en yakın komşumuz esrarını korumaktadır.

EN YAKIN KOMŞU

Orada hayat olmadığını biliyoruz ama, günün birinde özel yapılmış koruyucu laboratuvarlarda İnsan'ın hayatını sürdürebileceğini sanıyoruz.

Demek ki Güneş'ten üçüncü uzaklıktaki gezegende hayat vardır ve bu, bizim gezegenimizdir.

Acaba Güneş Sisteminde başka bir yerde de hayat var mı? Oralarda neler bulacağız?.. Gelecek Hafta : Merih : Mars

YARININ DÜNYASI

SESİNİZ KAPIYI AÇMAYI YETECEKTİR... AMA SOĞUK SİZE BİR OYUN OYNAMAZSA!

● *Yarının elektronik beyinle yönetilecek dünyasında böyle engeller ortaya çıkabilir. Ama gelin sizinle yepyeni bir buluşa göz atalım:*

SÖZ DİNLEYEN MAKİNELER

Kapınızın önüne gelince, "Açıl kapı," diyorsunuz, kapı açılıyor. İçeri girince "Kapan kapı" diyorsunuz, söz dinler kapınız hemen kapanıyor.

İçeri girdiniz, eh artık karnınızı doyurma zamanı geldi. Mutfağa gidip ocağa sesleniyorsunuz, "Çok kızarmış biftek, kızarmış patates ve yeşil salata"; yemek hazırlanana kadar televizyon seyretmek mi istiyorsunuz, hemen sesleniyorsunuz, "Televizyon açıl, 14.Kanal!."

Çevrenizde sizin ağzınızdan çıkan sözleri yerine getirmek için hazır bekleyen makineler, bir dü-

»

şün gerçekleşmesini simgeliyorlar.

Ali Baba 'nın, " Açıl Susam Açıl " demesini öğrendiği günden beri, insanoğlu, sözünü dinletebilecek makineler yapmayı düşlemiştir. Şimdi modern bilim ve teknik bunu gerçekleştirme yolundadır.

Günümüzde şöyle programlanmış kompüterler (eloktronik beyin ya da bilgi sayar) vardır: Kullanılacağı bölgenin basitleştirilmiş dilinin kullanılmasıyla tek tek ya da grup halinde harfleri çözebilmektedir.

Bu basit ve yeni çalışmalar, gelecekteki günlerimizde, yukarda anlattığımız gibi bir yaşantının gerçekleşmesine yardımcı olmaktadır. Hizmet motorlarına bağlı makineler, insanların seslerini dinleyerek, onların günlük isteklerini yerine getireceklerdir.

Bu makineler nasıl çalışacaklar ?

Bu tür aygıtlar (aletler), ses biçimlerini tanıyacak şekilde düzenlenecekler ve tıpkı insan kulağı gibi görev yapmaları sağlanacaktır.

Her dil üç belirli sesten oluşmuştur.

Hece. Her kelime bir ya da birkaç heceden oluşur. Örneğin, hece kelimesi, he-ce olarak okunur.

Hececik. Hecelerin daha küçük bölünmesidir, örneğin sert bir heceden yumuşağa geçişi belirler.

Fonem. Herhangi bir kelimeyi oluşturan seslerin her biridir.

Makinelerin çalıştırılacağı dil,

Ali Baba işin kolayını bulmuştu. Susam! kelimesi, kapıyı açtırmaya yarıyordu. Şimdi bizler söz dinleyen makinelerle kendi Susamımızı yapmaya çalışıyoruz.

10.000 basit kelime ile sınırlanacaktır. Bunun yanısıra bu kelimeler 1.500 heceye, 800 hececiğe, 41 foneme bölünebilecektir. Bunlar da ayrıca üç bölüme daha ayrılmak üzere analize uğrayacaktır. Zaman (her sesin uzunluğu); frekans (sesin yüksek veya alçak oluşu); amplitüd (her sesin ne kadar yüksek ya da alçak oluşu).

SES TANIMA

Bunca bölünme sonunda, yalnız belirli kelimeleri değil değişik aksanları bile tanıyabilecek bir makine yapımı teorik (kuramsal) olarak mümkündür. Hatta insanların seslerini -erkek, kadın, genç, yaşlı- ayırt edebilecektir.

Elbette bu tür makineleri yapmak birsürü güçlüğü yenmekle olacaktır. O yüzden bunlara geleceğin makineleri gözüyle bakmaktayız.

Bu güçlüklerden birisi de makinenin sessizliği tanımakta güçlük çekmesidir. Bizler konuşurken, kelimeler peş peşe ağzımızdan çıkarlar, şu cümleyi okurken çekeceğiniz güçlük makineyi daha iyi anlamanıza yardımcı olacaktır. Konuşurken soluk almak için durduğunuzu düşünün... acaba makine cümlenin bittiğini mi sanacak?

GÜRÜLTÜ PROBLEMİ

Bir diğer güçlük de, arka planda duyulan gürültülerdir ve dünyamız oldukça gürültülü bir hale gelmiştir... ya gelecekte ne olacaktır dersiniz? Bu geri plandaki sesler makineyi rahatça aldatabilir. Şöyle düşünelim: Sokak kapınız sizin sesinizin çıkaracağı sese göre programlandı. Ne var ki bazı motorların çıkardığı sesler sizinkine eş. Bu durumda ne olacak? Kapınızın önünden her otomobil geçişte, sizin geldiğinizi sanan kapı, ardına kadar açılacak! Kötü adamlar için parlak bir fırsat değil mi?

Bir diğer güçlük de, insanların aynı dili değişik biçimlerde, değişik vurgularla konuşmaları. Bunun yanısıra kekemeler, bazı harfleri söyleyemeyenler ya da bazı boğaz zorluğu olanları da hesaplarsanız makinenin işi iyice zorlaşır.

Bunun karşılığı tek bir lehçeyi, şiveyi seçmek olacaktır. Yani belirli makineler, belirli seslere göre programlanarak görev yapacaklardır.

Ancak bu kez şu durum ortaya çıkmaktadır: Belirli sesteki herkes sizin kapınızı açabilecektir. Yine olmadı.

Çare şu olabilir. Makinenin sözünü dinleyeceği kişi, özel olarak seçilmiş kelimeleri bir kayıt makinesine söyleyecek ve bu makine de kelimeleri delikli bir karta geçirip size verecektir.

KART SİSTEMİ

Makinenin görev yapacağı kişilerin seslerinin karşılığı olan bu delinmiş kartlar makineyi verilecek ve orada kalacaktır.

Karta geçmiş bir ses, "Açıl kapı" deyince, kapı açılacaktır. Makinenin tanımadığı, kartını göremediği bir ses aynı şeyi söylerse, açılmayacaktır.

Bu sistemin çok yararlı olabileceği bir alan uzay yolculukları olacaktır. Yapılacak işleri makinelere söyleyecek uzay adamları, serbest kalan ellerini başka işlerde kullanabileceklerdir.

Ama bu sistemin en güzel kullanılma alanı yarının dünyasının evlerinde olacaktır. Delikli kartlara geçirilen sesler yardımıyla birsürü günlük iş, artık emrinizi bekleyen makinelere yüklenebilecektir.

Bir düşünün, musluğa yığılı bulaşıklara bakıp şöyle demeniz yetecek:

"Bulaşık yıkansın!"

Kapsül uzayda yol alıyor. Gün gelecek, astronotlar kompüterlere gereken emirleri vererek, başka işler yapabilecekler.

STANİSLAS / Hunlara karşı!

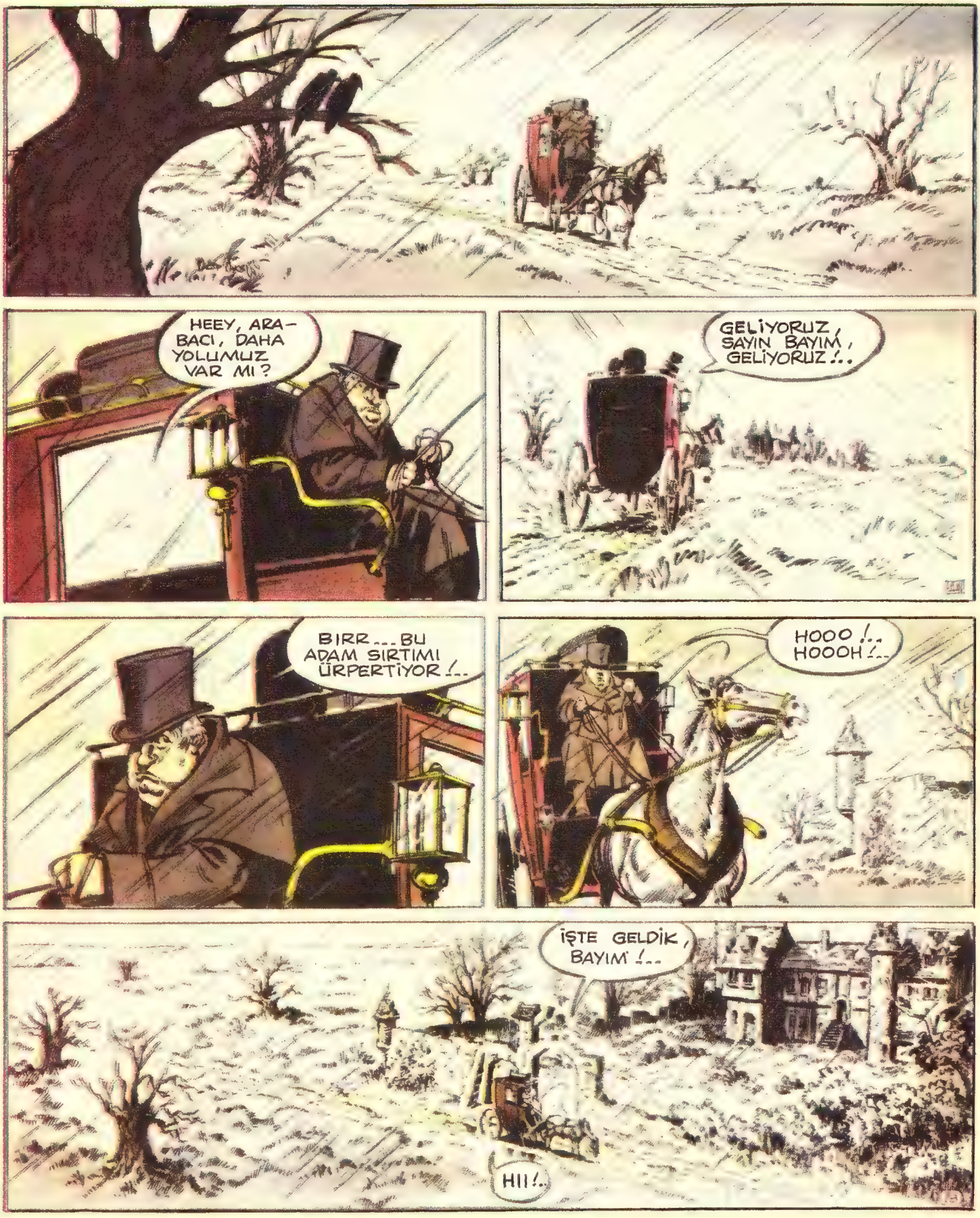

①

EŞYALARIMI İNDİR VE ÇOK DİKKATLİ OL!.. KIRILACAK ŞEYLER VAR!..

PEKİ BAYIM!

UFF!.. UFF!.. UFF!.. AMMA DA AĞIRMIŞ BU SANDIK!

HIMM... İŞTE BANA GEREKLİ OLAN KONAK!.. HEH-HEH!..

EŞYALARINIZ İNDİRİLDİ BAYIM!..

?

HI HI... PEKİ ARABACI... SANIRIM, YAŞLI İSKELETİNE GEREKEN ÖNEMİ VERMİYORSUNDUR!?

ANLAMADIM, BAYIM?!

BAK, ŞİMDİ SANA SÖYLEYECEKLERİMİ SAKIN AKLINDAN ÇIKARMA!..

?

BENİ HİÇ BİR ZAMAN GÖRMEDİN... DUYDUN MU?!!

AL, EMEĞİNİN KARŞILIĞI... BAS GİT ŞİMDİ... HEM DE DÖRT NALA!...

ŞEY... PEKİ BAYIM... SAĞ OLUN!..

DEEEHH!

UMARIM BU TİPSİZ HERİF DİLİNİ TUTAR!..

DEVAMI VAR

MICHE VAILLANT

BİR KAÇ KİLOMETRE SONRA KARŞILARINA, YOLUN ORTASINDA UYUYAN İNEKLER ÇIKTI. ÇAYIRDAKİ SİNEKLERDEN KURTULMAK İÇİN KENDİLERİNİ YOLA ATMIŞLARDI.

ROAR ROAR

YUH BE!.. BU PİS HAYVANLARLA AMMA DA ZAMAN KAYBETTİK...

"DS,"NİN GEÇMESİNDEN SONRA, PORCHE GELENE KADAR İNEKLER GENE GELMİŞLERDİ.

BU İKİ ARABANIN ARDINDAN GELEN "LEADER,, BÜYÜK BİR HIZLA GAZLIYORDU AMA, AYNI ZORLUKLAR ONLARI DA BEKLİYORDU...

VE DİĞERLERİNİ DE...

UYUYİN

ANCAK HAYVANLAR VE SAHİPLERİ, BU KORKUNÇ YARATIKLARIN, SAĞLIKLARINA ZARARLI OLACAĞINI ANLAMIŞ OLACAKLAR Kİ, KENARA ÇEKİLMEYİ UYGUN BULMUŞLARDI. BU DA, DOSTLARIMIZIN "LEADER,, ARABALARINA YAKLAŞMALARINI SAĞLADI. LEADER'LAR İSE, VAR GÜÇLERİYLE KAÇIYORLARDI...

DÜN AKŞAMDAN BERİ VAILLANT'LARIN, QUITO GİRİŞİNDE NİÇİN BİZE YOL VERDİKLERİNİ DÜŞÜNÜYORDUM. ŞİMDİ ANLAMAYA BAŞLADIM...

DİKKAT!.. SIKI DUR!..

Büyük yarış bütün hızıyla devam etmektedir. Yarışı hile ile kazanmak isteyenler işi kavga ve cinayete dökerler...

Milliyet YAYINLARI

MİNİ-ÇOCUK KİTAPLARI

eğitici ve öğretici konular baştanbaşa renkli resimlerle süslü mini kitaplar okumayı öğrenen yavrularınıza en güzel hediyedir

- LAK LAKA KARDEŞ
- BOBİ ÇİFTLİKTE
- ŞEN BALİNA
- TATLI YILBAŞI
- AKLI HAVADA KOCAKULAK
- MİNİK KIZILDERİLİ
- UTANGAÇ PİSİ PİSİ
- ALTIN KIZ
- ELİF RESİM YAPIYOR
- ASLAN İLE ASLAN
- HAYLAZ ÇATANA
- ÇUF ÇUF TREN
- KINALI GIT GIT GIDAK
- KÜÇÜK AYI BONGOCUK
- HOP HOP TAVŞAN
- YARAMAZ TONTON
- ÜÇ MİNİK KEÇİ
- PAMUKLA YUMUK

* BÜTÜN KİTAPÇILARDA